

derfor rent faktisk kun mænd, medens kvindelige prostituerede kun straffes, når de driver utugt som erhverv.

En særregel i skærpende retning om homoseksuel prostitution må kunne begrundes og forsvares ud fra hensyn, som det er berettiget at varetage gennem straffelovgivningen. Rådet ønsker i den forbindelse at pege på, at en tilstrækkelig begrundelse næppe kan gives alene ved en henvisning til, at homoseksuelle betalingsforhold anses som særlig umoralske eller stødende efter en herskende moralopfattelse i samfundet. Man henviser herom til bemærkninger i rådets betænkning om straf for pornografi, hvor rådet lagde vægt på at undersøge, om en kriminalisering fandt støtte i antagelser om en særlig risiko for psykiske skadevirkninger eller i øvrigt for uheldige virkninger for samfundet eller enkeltpersoner.

Straffelovens regler er også uden for prostitutionsforhold udtryk for en forskelsbehandling af heteroseksuelle og homoseksuelle forhold. Medens heteroseksuelt forhold (samleje eller andet kønsligt forhold) til børn og unge kun er strafbart, når den unge part i forholdet er under 15 år (§§ 222, 224, 226), er homoseksuelt forhold strafbart, når det finder sted med en person under 18 år (§§ 225, 226). Begrundelsen for denne forskel må overvejende søges i den betragtning, at der for personer under 18 år — måske bortset fra et forholdsvis lille antal unge med en tidligt fikseret homoseksuel driftsretning — i almindelighed vil være større risiko for psykologiske og sociale skadevirkninger forbundet med homoseksuelle end med heteroseksuelle forhold. Selv om de nævnte regler om aldersgrænser ikke foreligger til drøftelse i den foreliggende sammenhæng, finder rådet anledning til at bemærke, at forskellen mellem de for heteroseksuelt og homoseksuelt forhold fastsatte aldersgrænser må anses for velbegrundet ud fra de hensyn til beskyttelse af børn og unge mennesker, som skal varetages af straffelovgivningen. Med hensyn til aldersgrænserne vedrørende beskyttelse mod heteroseksuel og homoseksuel forførelse henvises til bemærkningerne nedenfor.

Selv om reglerne om prostitution ikke er begrænset til at angå unge mennesker, er det efter rådets opfattelse først og fremmest

hensynet til beskyttelse af unge, der kommer i betragtning som begrundelse for reglen i straffelovens § 230. Rådet har derfor, som det fremgår af bemærkningerne ovenfor under IV. og V., lagt vægt på at indhente oplysninger om aldersfordelingen blandt de efter § 230 sigtede personer og om de mulige følger af unge menneskers homoseksuelle prostitutionsforhold.

Efter de fremkomne oplysninger fra lægelig side må man gå ud fra, at der generelt set er en forholdsvis ringe risiko for, at homoseksuelle forhold bevirker en fiksering af en *homoseksuel driftsretning* hos unge mennesker. Noget sikkert lægevidenskabeligt grundlag for at udtale sig om denne risiko har man ikke, men det antages, at den seksuelle driftsretning normalt vil være fastlagt omkring 18 års alderen. Efter dette alderstrin vil der næppe være tale om ændringer af driftsretningen. Det kan forekomme, at biseksuelt orienterede personer — herunder personer som er overvejende heteroseksuelt indstillet — for en tid fikseres i homoseksuelle vaner, men efter lægelig opfattelse vil flertallet af disse personer senere uden væsentligt besvær kunne tilpasse sig en normal heteroseksuel samlivsform.

Straffelovrådet må herefter konkludere, at risikoen for en ændring af den seksuelle driftsretning ikke i sig selv kan begrunde en særregel om modarbejdelse af homoseksuel prostitution. Det bemærkes herved, at der for så vidt angår unge under 18 år — d. v. s. under det alderstrin, hvor driftsretningen efter de lægelige oplysninger normalt må anses for fastlagt — dels sker en modarbejdelse af homoseksuelle forhold gennem reglen i straffelovens § 225, stk. 2 (jfr. om uagtsomhed med hensyn til den unges alder § 226), dels foreligger mulighed for anvendelse af forsorgsforanstaltninger i medfør af lovgivningen om børne- og ungdomsforsorg. Om disse spørgsmål henvises til bemærkninger nedenfor.

Der må efter rådets opfattelse lægges større vægt på risikoen for, at unge mennesker — også unge over 18 år — gennem homoseksuelle forhold kan komme ud i *socialt vanskeligheder*. Københavns politi og den i København virkende forsorgsorganisation „Unge Mænds Vel“ (herunder dennes psykiatriske konsulent) har med styrke